# «Loven er kongens våpen»

Hans Høyærverdighet*
Garland F. Byers, Jr., J.D., D.D.‡
*Biskop for folkeslagene, under apostolisk oppdrag*

Det er skrevet at Satan er denne verdens konge og gud.[1] Satan fristet Jesus ved å si til Ham at han ville gi Ham herredømme over jordens riker dersom Jesus bare ville falle ned og tilbe ham.[2] Vår Herre nektet selvsagt i sin rettferdighet, men bestred likevel ikke at Satan hadde makt til å gi Ham nøyaktig det som ble lovet.[3] Derfor har Satan ikke bare åndelig makt og myndighet, bare i den grad Gud tillater og gir lov til det,[4] men har også makt i den fysiske verden og myndighet gjennom dem som følger ham med et fordervet sinn, et ondt hjerte og et begjær etter makt.[5] Disse helvetes menneskelige redskaper bruker loven som et våpen mot Kirken og de troende, og gjør det som er ment til det gode, til et redskap for det onde.[6] Dette prosjektet påviser tilfeller der dette har skjedd i fortiden, skjer nå, eller er i ferd med å skje i den nærmeste fremtid. Gjennom loven kan djevelen sikre seg menneskehetens slaveri uten at et eneste skudd blir avfyrt fra et gevær.[7] Verdens slaveri er sannelig profetert for de siste tider.[8] I et slikt tilfelle er ingen krig nødvendig i den fysiske verden, for krigen har allerede funnet sted i det åndelige rike og gir seg bare til kjenne i det fysiske rike (jorden) ved at en lov blir undertegnet med en penn.[9] Når en sekulær lov først er innført, enten den loven forbyr tilbedelsen av Kristus, forsamlingen av mennesker i Kristi navn eller de midler ved hvilke mennesker kan forbli frie gjennom sin gudgitte rett til å forsvare seg mot tyranni,[10] er loven svært vanskelig å endre uten et under.[11] Derfor er bønn, kirkegang og tjeneste for Gud så livsviktige.[12]

## Noter

1

«i hvem denne verdens gud har forblindet de vantros sinn, forat lyset fra evangeliet om Kristi herlighet, han som er Guds billede, ikke skal skinne for dem.» 2 Korinterbrev 4,4 (1930-oversettelsen). «Nu holdes dom over denne verden; nu skal denne verdens fyrste kastes ut,» Johannes 12,31 (1930-oversettelsen). «Jeg skal herefter ikke tale meget med eder; for verdens fyrste kommer, og han har intet i mig,» Johannes 14,30 (1930-oversettelsen). «om dom, fordi denne verdens fyrste er dømt.» Johannes 16,11 (1930-oversettelsen). «som I fordum vandret i efter denne verdens løp, efter høvdingen over luftens makter, den ånd som nu er virksom i vantroens barn...» Efeserbrevet 2,2 (1930-oversettelsen). «Vi vet at vi er av Gud, og hele verden ligger i det onde;» 1 Johannesbrev 5,19 (1930-oversettelsen). «Til konge over sig har de avgrunnens engel; på hebraisk er hans navn Abaddon, og på gresk har han navnet Apollyon.» Åpenbaringen 9,11 (1930-oversettelsen).

2

«Atter tok djevelen ham med op på et meget høit fjell og viste ham alle verdens riker og deres herlighet og sa til ham: Alt dette vil jeg gi dig hvis du vil falle ned og tilbede mig. Da sa Jesus til ham: Bort fra mig, Satan! for det er skrevet: Herren din Gud skal du tilbede, og ham alene skal du tjene.» Matteus 4,8–10 (1930-oversettelsen). «Og djevelen førte ham op på et høit fjell og viste ham alle verdens riker i et øieblikk. Og djevelen sa til ham: Dig vil jeg gi makten over alt dette og disse rikers herlighet; for mig er det overgitt, og jeg gir det til hvem jeg vil; vil nu du falle ned og tilbede mig, da skal det alt sammen være ditt. Og Jesus svarte ham og sa: Det er skrevet: Du skal tilbede Herren din Gud, og ham alene skal du tjene.» Lukas 4,5–8 (1930-oversettelsen).

3

«Og djevelen sa til ham: Dig vil jeg gi makten over alt dette og disse rikers herlighet; for mig er det overgitt, og jeg gir det til hvem jeg vil;» Lukas 4,6 (1930-oversettelsen). «...Bort fra mig, Satan! for det er skrevet: Herren din Gud skal du tilbede, og ham alene skal du tjene.» Matteus 4,10 (1930-oversettelsen). «Nu holdes dom over denne verden; nu skal denne verdens fyrste kastes ut,» Johannes 12,31 (1930-oversettelsen). «Jeg skal herefter ikke tale meget med eder; for verdens fyrste kommer, og han har intet i mig,» Johannes 14,30 (1930-oversettelsen). «Vi vet at vi er av Gud, og hele verden ligger i det onde;» 1 Johannesbrev 5,19 (1930-oversettelsen).

4

«Da sa Herren til Satan: Se, alt som hans er, er i din hånd; men mot ham selv må du ikke rekke ut din hånd. Så gikk Satan bort fra Herrens åsyn.» Job 1,12 (1930-oversettelsen). «Da sa Herren til Satan: Se, han er i din hånd; spar bare hans liv!» Job 2,6 (1930-oversettelsen). «Simon! Simon! se, Satan krevde å få eder i sin vold for å sikte eder som hvete; men jeg bad for dig at din tro ikke måtte svikte, og når du engang omvender dig, da styrk dine brødre!» Lukas 22,31–32 (1930-oversettelsen). «Eder har ingen fristelse møtt som mennesker ikke kan bære; og Gud er trofast, som ikke skal la eder fristes over evne, men gjøre både fristelsen og dens utgang, så I kan tåle den.» 1 Korinterbrev 10,13 (1930-oversettelsen). «Og han grep dragen, den gamle slange, som er djevelen og Satan, og bandt ham for tusen år og kastet ham i avgrunnen og lukket til og satte segl over ham, forat han ikke lenger skulde forføre folkene, inntil de tusen år var til ende; og efter den tid skal han løses en kort stund.» Åpenbaringen 20,2–3 (1930-oversettelsen).

5

«I har djevelen til far, og I vil gjøre eders fars lyster; han var en manndraper fra begynnelsen og står ikke i sannheten; for sannhet er ikke i ham. Når han taler løgn, taler han av sitt eget, for han er en løgner og løgnens far.» Johannes 8,44 (1930-oversettelsen). «og våkne igjen av sitt rus i djevelens snare, han som de er fanget av, så de må gjøre hans vilje.» 2 Timoteusbrev 2,26 (1930-oversettelsen). «Som Jannes og Jambres stod Moses imot, således står også disse sannheten imot, mennesker som er fordervet i sitt sinn og uduelige I troen.» 2 Timoteusbrev 3,8 (1930-oversettelsen). «stadig krangel iblandt mennesker som er fordervet i sitt sinn og har tapt sannheten, idet de akter gudsfrykten for en vei til vinning.» 1 Timoteusbrev 6,5 (1930-oversettelsen). «Hvorfra kommer all ufreden, og hvorfra kommer all striden iblandt eder? Er det ikke av eders lyster, som fører krig i eders lemmer? I attrår, og har ikke; I slår ihjel og bærer avind, og kan ikke få; I ligger i strid og ufred. I har ikke, fordi I ikke beder;» Jakobs brev 4,1–2 (1930-oversettelsen). «Og dyret som jeg så, var likt en leopard, og dets føtter som på en bjørn, og dets munn som en løvemunn; og dragen gav det sin kraft og sin trone og stor makt.» Åpenbaringen 13,2 (1930-oversettelsen).

6

«Men vi vet at loven er god dersom nogen bruker den på lovlig vis...» 1 Timoteusbrev 1,8 (1930-oversettelsen). «Så er da loven hellig, og budet hellig og rettferdig og godt.» Romerbrevet 7,12 (1930-oversettelsen). «for den er Guds tjener, dig til gode. Men gjør du det som ondt er, da frykt! for den bærer ikke sverdet for intet; for den er Guds tjener, en hevner til straff over den som gjør det som ondt er.» Romerbrevet 13,4 (1930-oversettelsen). «Ve dem som kaller det onde godt og det gode ondt, som gjør mørke til lys og lys til mørke, som gjør bittert til søtt og søtt til bittert!» Jesaja 5,20 (1930-oversettelsen). «Ve dem som gir urettferdige lover og utsteder fordervelige skrivelser for å trenge småfolk bort fra domstolen og for å frarane de fattige i mitt folk deres rett, for å gjøre enker til sitt bytte og for å plyndre de farløse.» Jesaja 10,1–2 (1930-oversettelsen). «Har vel fordervelsens domstol noget samfund med dig, der hvor de skaper urett under skinn av rett?» Salme 94,20 (1930-oversettelsen).

## Oldkirken

«...ved at lover blir innført, skal holde nede en overmengde av ondskap blant folkene.» Ireneus av Lyon, *Mot kjetteriene* 5.24.2, overs. Alexander Roberts og William Rambaut, i *The Ante-Nicene Fathers*, utg. av Alexander Roberts og James Donaldson, bd. 1 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (oversatt fra engelsk etter ANF 1).

7

«Han sa: Således vil han bære sig at den konge som kommer til å råde over eder: Eders sønner vil han ta og sette dem til å stelle med sin vogn og sine hester, og de skal løpe foran hans vogn, Og han vil sette dem til høvdinger over tusen og høvdinger over femti og til å pløie hans akrer og høste hans avling og til å gjøre hans krigsredskaper og hans kjøretøi. Eders døtre vil han ta og sette til å lage salver og til å koke og bake for ham. Eders beste jorder og vingårder og oljehaver vil han ta og gi sine tjenere. Og av eders akrer og eders vingårder vil han ta tiende og gi sine hoffmenn og sine tjenere. Eders træler og eders trælkvinner og eders beste unge menn og eders asener vil han ta og bruke til sitt arbeid. Av eders småfe vil han ta tiende, og I selv skal være hans træler. Da skal I en dag rope til Herren for den konges skyld som I har kåret eder; men den dag skal Herren ikke svare eder.» 1 Samuelsbok 8,11–18 (1930-oversettelsen). «Da kom det en ny konge over Egypten, som ikke visste noget om Josef. Og han sa til sitt folk: Se,

israelittenes folk er større og tallrikere enn vi. Nu vel, la oss gå klokt til verks mot dem, forat de ikke skal ta mere til, og forat de ikke, om det kommer krig, skal slå sig i lag med våre fiender og føre krig mot oss og dra ut av landet. Så satte de arbeidsfogder over dem til å plage dem med tvangsarbeid; og de måtte bygge for Farao to byer til oplagssteder, Pitom og Ra'amses. Men jo mere de plaget dem, dess mere tok de til, og dess mere bredte de sig ut, så egypterne begynte å grue for Israels barn. Og egypterne tvang Israels barn til å træle for sig, og de forbitret livet for dem med hårdt trælarbeid i ler og tegl og med alle slags trælarbeid på marken, alt det trælarbeid som de tvang dem til å gjøre.» 2 Mosebok 1,8–14 (1930-oversettelsen).

**8**

«Og det gjør at der blir gitt alle, små og store, rike og fattige, frie og træler, et merke i deres høire hånd eller på deres panne, og at ingen kan kjøpe eller selge uten den som har merket, dyrets navn eller tallet for dets navn.» Åpenbaringen 13,16–17 (1930-oversettelsen). «Og der blev gitt det å føre krig mot de hellige og seire over dem, og der blev gitt det makt over hver stamme og folk og tunge og ætt. Og alle som bor på jorden, skal tilbede det, hver den som ikke, fra verdens grunnvoll blev lagt, har fått sitt navn skrevet i livsens bok hos Lammet som er slaktet.» Åpenbaringen 13,7–8 (1930-oversettelsen). «Så lød hans ord: Det fjerde dyr betyr at det på jorden skal komme et fjerde rike, som skal være anderledes enn alle de andre riker, og det skal sluke hele jorden og søndertrede og knuse den. Og de ti horn betyr at det av dette rike skal opstå ti konger, og efter dem skal det opstå en annen konge, som skal være anderledes enn de foregående, og som skal ydmyke tre konger, og han skal tale ord mot den Høieste og undertrykke den Høiestes hellige; han skal tenke på å forandre hellige tider og lov, og de skal gis i hans hånd en tid og tider og en halv tid.» Daniel 7,23–25 (1930-oversettelsen). «Og de ti horn som du så, er ti konger som ennu ikke har fått rike, men de får makt som konger én time sammen med dyret. Disse har én tanke, og sin kraft og sin makt gir de til dyret.» Åpenbaringen 17,12–13 (1930-oversettelsen). «For Gud gav dem i hjertet å fullføre hans tanke, og å fullføre én og samme tanke, og å gi dyret sitt rike, inntil Guds ord er blitt fullbyrdet.» Åpenbaringen 17,17 (1930-oversettelsen). «La ingen dåre eder på nogen måte! for først må frafallet komme, og syndens menneske åpenbares, fortapelsens sønn, han som står imot og ophøier sig over alt som kalles gud eller helligdom, så han setter sig i Guds tempel og gir sig selv ut for å være Gud.» 2 Tessalonikerbrev 2,3–4 (1930-oversettelsen). «...om de ti konger som da skal oppstå, blant hvem det rike som nå hersker [over jorden], skal deles...» Ireneus av Lyon, *Mot kjetteriene* 5.26.1, overs. Alexander Roberts og William Rambaut, i *The Ante-Nicene Fathers*, utg. av Alexander Roberts og James Donaldson, bd. 1 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (oversatt fra engelsk etter ANF 1). «...med føttenes tær mente han de konger som skal oppstå blant dem...» «...bildets ti tær svarer til (like mange) demokratier...» «...det fjerde dyrets ti horn er fordelt over ti riker...» Hippolyt av Roma, *Om Kristus og Antikrist*, kap. 25, 27, overs. J. H. MacMahon, i *The Ante-Nicene Fathers*, utg. av Alexander Roberts og James Donaldson, bd. 5 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1886) (oversatt fra engelsk etter ANF 5).

**9**

«for vi har ikke kamp mot blod og kjød, men mot makter, mot myndigheter, mot verdens herrer i dette mørke, mot ondskapens ånde-hær i himmelrummet.» Efeserbrevet 6,12 (1930-oversettelsen). «Og det blev en strid i himmelen: Mikael og hans engler tok til å stride mot dragen, og dragen stred, og dens engler. Men de maktet det ikke, heller ikke blev deres sted mere funnet i himmelen. Og den store drage blev kastet ned, den gamle slange, han

som kalles djevelen og Satan, han som forfører hele jorderike; han blev kastet ned på jorden, og hans engler blev kastet ned med ham.» Åpenbaringen 12,7–9 (1930-oversettelsen). «Perserrikets fyrste stod mig imot i en og tyve dager; men da kom Mikael, en av de fornemste fyrster, og hjalp mig, så jeg fikk overhånd der hos kongene av Persia.» Daniel 10,13 (1930-oversettelsen).

### Ved at en lov blir undertegnet

«Kongens skrivere blev da kalt sammen på den trettende dag i den første måned, og det blev utferdiget en skrivelse aldeles således som Haman bød, både til kongens stattholdere og til landshøvdingene for hvert landskap og til fyrstene over hvert folk - til hvert landskap i dets skrift og til hvert folk på dets tungemål. I kong Ahasverus' navn blev skrivelsene utferdiget, og de blev forseglet med kongens signetring.» Ester 3,12 (1930-oversettelsen). «I overensstemmelse hermed lot kong Darius sette op en skrivelse med et sådant forbud.» Daniel 6,10 (1930-oversettelsen).

**10**

### Forbud mot tilbedelsen av Kristus og forsamlingen i Hans navn

«Alle riksrådene, stattholderne og satrapene, rådsherrene og landshøvdingene har rådslått om at det burde utstedes en kongelig forordning og gis et strengt forbud, at hver den som i løpet av tretti dager beder til nogen gud eller noget menneske uten til dig, konge, skal kastes i løvehulen.» Daniel 6,8 (1930-oversettelsen). «Så kalte de dem inn og bød dem at de aldeles ikke skulde tale eller lære i Jesu navn.» Apostlenes gjerninger 4,18 (1930-oversettelsen). «Vi bød eder strengt at I ikke skulde lære i dette navn, og nu har I fylt Jerusalem med eders lære og vil føre dette menneskes blod over oss!» Apostlenes gjerninger 5,28 (1930-oversettelsen).

### De midler ved hvilke mennesker kan forbli frie

«Dengang fantes det ikke en smed i hele Israels land; for filistrene tenkte som så: Hebreerne kunde ellers gjøre sig sverd eller spyd. Og hele Israel måtte gå ned til filistrene for å få smidd sine plogjern og sine hakker, sine økser og sine plogskjær, og når eggen var sløvet på plogskjærene og hakkene og grepene og øksene, eller for å få en pigg påsatt. Således gikk det til at på den dag da striden stod, fantes det ikke sverd eller spyd hos nogen av alle de folk som var med Saul og Jonatan; bare Saul og hans sønn Jonatan hadde disse våben.» 1 Samuelsbok 13,19–22 (1930-oversettelsen). «...Men nu skal den som har pung, ta den med, likeså skreppe, og den som ikke har sverd, han selge sin kappe og kjøpe sig et!» Lukas 22,36 (1930-oversettelsen). «Dersom tyven blir grepet mens han bryter inn, og blir slått så han dør, da kommer det ingen blodskyld derav.» 2 Mosebok 22,2 (1930-oversettelsen). «Og da jeg så dem opstilt, gikk jeg frem og sa til de fornemme og forstanderne og til hele folket: Vær ikke redd dem, tenk på Herren, den store og forferdelige, og strid for eders brødre, eders sønner og døtre, eders hustruer og eders hjem!» Nehemja 4,14 (1930-oversettelsen). «De som bygget på muren, og bærerne med sine byrder, de arbeidet med sin ene hånd på verket, og med den andre holdt de sitt våben; hver av bygningsmennene hadde sitt sverd spent om sine lender mens de bygget; og basunblåseren stod ved siden av mig.» Nehemja 4,17–18 (1930-oversettelsen). «... Lovet være Herren, min klippe, han som oplærer mine hender til strid, mine fingrer til krig...» Salme 144,1 (1930-oversettelsen).

## Oldkirken

«Den som ikke avverger skade fra en venn når han kan, er like skyldig som den som volder den.» Ambrosius av Milano, *Om prestenes plikter* 1.36.179, overs. H. de Romestin, i *Nicene and Post-Nicene Fathers*, annen serie, bd. 10, utg. av Philip Schaff og Henry Wace (New York: Christian Literature Publishing, 1896) (oversatt fra engelsk etter NPNF2 10). «For mot, som i krig bevarer ens land mot barbarene, eller hjemme forsvarer de svake eller kamerater mot røvere, er full av rettferdighet...» Ambrosius av Milano, *Om prestenes plikter* 1.27.129, overs. H. de Romestin, i *Nicene and Post-Nicene Fathers*, annen serie, bd. 10, utg. av Philip Schaff og Henry Wace (New York: Christian Literature Publishing, 1896) (oversatt fra engelsk etter NPNF2 10).

**11**

## Medernes og persernes lov, som ikke forandres

«Så utsted nu, konge, et sådant forbud, og la det sette op skriftlig, så det efter medernes og persernes uforanderlige lov ikke kan tilbakekalles.» Daniel 6,9 (1930-oversettelsen). «Da stormet disse menn inn på kongen og sa til ham: Vit, konge, at det gjelder den lov hos mederne og perserne at intet forbud og ingen forordning som kongen utsteder, kan forandres.» Daniel 6,16 (1930-oversettelsen). «Så skriv nu I brev om jødene i kongens navn, således som I finner for godt, og forsegl dem med kongens signetring! For en skrivelse som er utferdiget i kongens navn og forseglet med kongens signetring, kan ikke tilbakekalles.» Ester 8,8 (1930-oversettelsen).

## For Gud er alt mulig

«Min Gud sendte sin engel og lukket løvenes gap, så de ikke har gjort mig nogen skade, fordi jeg er funnet uskyldig for ham, og heller ikke mot dig, konge, har jeg gjort noget galt.» Daniel 6,23 (1930-oversettelsen). «og i dem stod at kongen gav jødene i hver by lov til å slå sig sammen og verge sitt liv og i hvert folk og landskap å ødelegge, drepe og utrydde alle væbnede skarer som angrep dem, endog små barn og kvinner, og plyndre deres gods...» Ester 8,11 (1930-oversettelsen). «Og se, en Herrens engel stod der, og et lys skinte i fangerummet, og han støtte Peter i siden og vekket ham op og sa: Skynd dig og stå op! Og lenkene falt av hans hender. Og engelen sa til ham: Bind op om dig og knyt dine sko på dig! Han gjorde så. Og han sier til ham: Kast din kappe om dig, og følg mig! Han gikk da ut og fulgte ham, og han forstod ikke at det som engelen gjorde, var virkelig, han trodde han så et syn. De gikk da gjennem den første vakt og den annen, og kom til den jernport som førte ut til byen; den åpnet sig for dem av sig selv, og de trådte ut og gikk en gate frem, og straks skiltes engelen fra ham.» Apostlenes gjerninger 12,7–10 (1930-oversettelsen). «For ingen ting er umulig for Gud.» Lukas 1,37 (1930-oversettelsen). «... For mennesker er dette umulig, men for Gud er alt mulig.» Matteus 19,26 (1930-oversettelsen).

**12**

## Bønn

«og så mitt folk, som er kalt med mitt navn, ydmyker sig og beder og søker mitt åsyn og vender om fra sine onde veier, så vil jeg høre fra himmelen og forlate deres synd og læge deres land.» 2 Krønikebok 7,14 (1930-oversettelsen). «bed uavlatelig,» 1 Tessalonikerbrev 5,17 (1930-oversettelsen). «Bekjenn derfor eders synder for hverandre og bed for hverandre, forat I kan bli lægt! En rettferdig manns bønn har stor kraft i sin virkning.»

Jakobs brev 5,16 (1930-oversettelsen). «Og han sa en lignelse til dem om at de alltid skulde bede og ikke bli trette...» Lukas 18,1 (1930-oversettelsen). «Våk og bed, forat I ikke skal komme i fristelse! Ånden er villig, men kjødet er skrøpelig.» Matteus 26,41 (1930-oversettelsen).

## Å komme sammen

«og la oss gi akt på hverandre, så vi opgløder hverandre til kjærlighet og gode gjerninger, og ikke forlater vår egen forsamling, som nogen har for skikk, men formaner hverandre, og det så meget mere som I ser dagen nærme sig.» Hebreerbrevet 10,24–25 (1930-oversettelsen). «Og de holdt trolig fast ved apostlenes lære og ved samfundet, ved brøds-brytelsen og ved bønnene.» Apostlenes gjerninger 2,42 (1930-oversettelsen). «og idet de samdrektig hver dag stadig søkte templet og brøt brødet hjemme, nøt de sin mat med fryd og hjertets enfold, idet de lovet Gud og hadde yndest hos hele folket. Og Herren la hver dag dem som lot sig frelse, til menigheten.» Apostlenes gjerninger 2,46–47 (1930-oversettelsen). «For hvor to eller tre er samlet i mitt navn, der er jeg midt iblandt dem.» Matteus 18,20 (1930-oversettelsen).

## Tjeneste for Gud

«Men synes I ikke om å tjene Herren, så velg idag hvem I vil tjene, enten de guder eders fedre dyrket på hin side elven, eller amorittenes guder, i hvis land I bor! Men jeg og mitt hus vi vil tjene Herren.» Josva 24,15 (1930-oversettelsen). «Jeg formaner eder altså, brødre, ved Guds miskunn at I fremstiller eders legemer som et levende, hellig, Gud velbehagelig offer - dette er eders åndelige gudstjeneste -» Romerbrevet 12,1 (1930-oversettelsen). «Det I gjør, gjør det av hjertet, som for Herren og ikke for mennesker, for I vet at I skal få arven til lønn av Herren. Tjen den Herre Kristus!» Kolosserbrevet 3,23–24 (1930-oversettelsen).

## Å stå sammen i enhet

«Bare før eders liv således som verdig er for Kristi evangelium, forat jeg, enten jeg kommer og ser eder, eller jeg er fraværende, må få høre om eder at I står fast i én Ånd, så I med én sjel kjemper sammen for troen på evangeliet...» Filipperbrevet 1,27 (1930-oversettelsen). «...Se, hvor godt og hvor liflig det er at brødre også bor sammen!» Salme 133,1 (1930-oversettelsen). «idet I legger vinn på å bevare Åndens enhet i fredens sambånd. Ett legeme og én Ånd, likesom I og er kalt med ett håp i eders kall; én Herre, én tro, én dåp, én Gud og alles Fader, han som er over alle og gjennem alle og i alle.» Efeserbrevet 4,3–6 (1930-oversettelsen). «Men jeg beder ikke for disse alene, men også for dem som ved deres ord kommer til å tro på mig, at de alle må være ett, likesom du, Fader, i mig, og jeg i dig, at også de må være ett i oss. forat verden skal tro at du har utsendt mig.» Johannes 17,20–21 (1930-oversettelsen).

## Borgere av himmelen, fremmede i denne verden

«For vårt rike er i himlene, og derfra venter vi og den Herre Jesus Kristus som frelser...» Filipperbrevet 3,20 (1930-oversettelsen). «I tro døde alle disse uten at de hadde opnådd det som var lovt; men de så det langt borte og hilste det og bekjente at de var fremmede og utlendinger på jorden.» Hebreerbrevet 11,13 (1930-oversettelsen). «I elskede! jeg formaner eder som fremmede og utlendinger at I avholder eder fra de kjødelige lyster, som strider mot sjelen...» 1 Petersbrev 2,11 (1930-oversettelsen). «Så er I da ikke lenger fremmede og utlendinger, men I er de helliges medborgere og Guds husfolk...» Efeserbrevet 2,19 (1930-oversettelsen). «Jeg har gitt dem ditt ord, og

verden har hatet dem fordi de ikke er av verden, likesom jeg ikke er av verden. Jeg beder ikke at du skal ta dem ut av verden, men at du skal bevare dem fra det onde. De er ikke av verden, likesom jeg ikke er av verden.» Johannes 17,14–16 (1930-oversettelsen).

## Troens gode strid

«Strid troens gode strid, grip det evige liv, som du blev kalt til, du som og har avlagt den gode bekjennelse for mange vidner!» 1 Timoteusbrev 6,12 (1930-oversettelsen). «Jeg har stridt den gode strid, fullendt løpet, bevart troen...» 2 Timoteusbrev 4,7 (1930-oversettelsen). «I elskede! mens jeg gjorde mig all flid for å skrive til eder om vår felles frelse, så jeg mig nødt til å skrive til eder med formaning om å stride for den tro som én gang er overgitt til de hellige.» Judas brev 3 (1930-oversettelsen).

## Oldkirken

«De bor i sine egne land, men bare som fremmede. Som borgere har de del i alt med andre, og likevel tåler de alt som om de var utlendinger. Ethvert fremmed land er for dem som deres fedreland, og ethvert fødeland som et fremmed land. De gifter seg, som alle [andre]; de får barn; men de ødelegger ikke sitt avkom. De har felles bord, men ikke felles seng. De er i kjødet, men de lever ikke etter kjødet. De tilbringer sine dager på jorden, men de er borgere av himmelen.» *Brevet til Diognet*, kap. 5, i *The Ante-Nicene Fathers*, utg. av Alexander Roberts og James Donaldson, bd. 1 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (oversatt fra engelsk etter ANF 1). «Vær da omhyggelige med ofte å komme sammen for å takke Gud og forkynne Hans pris. For når dere ofte samles på samme sted, blir Satans makter tilintetgjort...» Ignatius av Antiokia, *Brev til efeserne*, kap. 13, i *The Ante-Nicene Fathers*, utg. av Alexander Roberts og James Donaldson, bd. 1 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (oversatt fra engelsk etter ANF 1).